

بسم الله الرحمن الرحيم

یوم الدین چیست؟

(تأویل سوره حمد)

به روایاتی متواتر از رسول خاتم(ص) و ائمه هدی(ع)، سوره حمد نه تنها مدخل کتاب الله است که آنرا سوره فاتحه (کشایش) هم خوانند و بلکه جامع جمیع حقایق و اسرار و روح قرآن نیز هست! چرا؟

مگر نه اینکه دین محمد مصطفی(ص)، دین آخرالزمان و آخرالزمان همه ادیان الهی است. پس قیامت تاریخ و همه ادیان است. یعنی یوم الدین است که سوره حمد با این حقیقت آغاز می شود پس از حمد خداوند! اینست که سوره حمد خلاصه کل قرآن و روح آن است.

و اما برپاکننده این قیامت یا یوم الدین کیست؟ یعنی مالک یوم الدین کیست؟ طبق معرفت امامیه، او همان قائم آل محمد است که همه امامان و از جمله رسول خاتم در قبال نامش خاشع می گشتند و با ذکر نامش از جای برخاسته و تعظیم می نمودند.

و اما گوینده سوره حمد کیست؟ بی تردید هر که باشد خداوند نیست و رسول خاتم هم نیست بلکه رسول خاتم فقط قرائت کننده این پیام است.

گوینده سوره حمد که یک دعا بدرگاه خداوند است یک فرد تنها نیست یک جمع است ما است: اهدنا الصراط المستقیم: ما را به راه راست هدایت فرما!

این ما هم جز ائمه هدی نیستند که در هر عصر از اعصار نبوی فرستندگان پیامبران بودند: مانیم که از جنس خود شما برای شما رسولانی می فرستیم! و این امامان دوازده گانه در آخرالزمان تجسد زمینی یافتند که آنها را به نام دوازده امام می شناسیم.

پس امامان هستند که سوره حمد را به درگاه خدا می خوانند و پس از حمد او دست به دامان قائم آل محمد یعنی مالک یوم الدین می شوند تا آنها را بر صراط اعرف عبور دهد و قیامت آخرالزمان را برپا دارد. حال از این منظر یکبار دگر سوره حمد را می خوانیم: بسم الله الرحمن الرحیم- ستایش خدای راست که مربی عالمیان است که رحمن و رحیم است. ای مالک یوم الدین (قیامت آخرالزمان) چگونه فقط تو را بپرستیم و از تو یاری جوئیم. پس ما را به صراط المستقیم هدایت فرما. صراط کسانی که نعمتشان بخشیدی (آنان را اهل بلا نمودی) نه کسانی که برایشان غضب کردی و نه گمشدگان!

در حقیقت پس از پایان این دعا باید گفت: آمین یا رب العالمین! این سوره یکسره یک دعای واحد است و دعای پرپانی آخرالزمان است. و بقول امام علی(ع)، صراط المستقیم وجود امام زمان است که در عصر ما جز امام دوازدهم و قائم آل محمد نیست.

یعنی هرگز نمی توانیم فقط تو را بپرستیم و فقط از تو یاری جوئیم مگر اینکه ما را بر صراط مستقیم قرار دهی یعنی از یاران قائم آل محمد سازی و به او ملحق نمایی.

یوم الدین نه بمعنای روز جزا که بمعنای هنگامه ظهور دین خدا و حقایق آن است که در قیامت آخرالزمان و با قیام قائم آل محمد رخ می نماید.

بسم الله الرحمن الرحیم دارای نوزده حرف است که نماینده نوزده تن از مرسلین و معصومین است یعنی هفت رسول اولوالعزم و دوازده امام معصوم! و این نوزده تن هستند که دستگاه خلافت خدا در عالم ارض می باشند و حاملان عرش

او در جهان هستی. و این نوزده تن هستند که گوینده سوره حمد میباشند و مای این سوره! بشرط آنکه درک کنیم که این نوزده تن همواره در همه دورانهای پنجاه هزار ساله آدمیت حضور داشته اند. و در قیامت آخرالزمان یکجا جمع می آیند: و زمین به نور پروردگارش تجلی میکند و کتاب و میزان نهاده می شود و انبیاء و شهداء و صدیقین گردهم می آیند و عدالت برپا گشته و به احدی ظلم نمی شود و مردمان به دو دسته تقسیم شده و بسوی بهشت و دوزخ رهسپار می شوند. قرآن کریم- این بیانی از واقعه قیامت آخرالزمان یا یوم الدین است.

و اما اهالی نعمت همان اهالی بلا هستند همانطور که در قرآن کریم آمده که "چون نعمتی بسوی شما می آید از آن روی برمیگردانید." و این اهالی بلا در درجه نخست همان انمه هدی هستند و سپس یاران ایشان در اعصار و قرون! و مظهر کمال و جامع همه بلاها خود قائم آل محمد است که مظهر ظهور امام دوازدهم می باشد که همه بلاهای انبیای سلف بر سر او آمده است.

مالک یوم الدین نیز در آسمانها، خداوند است و در عالم ارض و در ظرف زمین و زمان هم قائم آل محمد است.

همانطور که الله رحمن و رحیم، خداوند خالق است ولی بسم الله الرحمن الرحیم بمعنای در سوی خدای رحمن و رحیم هم آن نوزده تن می باشند که داعی سوره حمد هستند.

وقتی درک و باور کنیم که هر انا و نحن در قرآن کریم هم جز همین نوزده تن و امامان معصوم نیستند آنگاه بهتر درک می کنیم که چرا سوره حمد عصاره کل قرآن و روح کتاب الله است. در واقع کل قرآن سخن این نوزده تن است که در بسم الله الرحمن الرحیم حاضرند و صد البته که این نوزده تن، مصدر زبان و کلام الهی می باشند و جز به اذن و اراده اش چیزی نمی گویند. و این کلام بواسطه روح القدس به قلب رسول خاتم القاء شده است.

پس گوینده سوره حمد نه خداست نه جبرئیل و فرشته وحی! زیرا خدا نمی گوید که فقط تو را می پرستیم و از تو یاری می جوئیم. فرشته وحی هم که یک نفر است و "ما" نمی شود. پس این جمع نوزده نفری هستند که این دعا را می خوانند و مشتاق برپائی یوم الدین و آشکاری صراط المستقیم هستند. یعنی قائم را می خوانند! پس قرآن کریم، کلام خداست که از زبان این نوزده نفر به روح القدس و از آنجا بر دل رسول خاتم القاء شده است. هر که سوره حمد را با این حقیقت و معانی بخواند از یاران قائم آل محمد می شود و از جمله برپاکنندگان یوم الدین و قیامت آخرالزمان! تأویل در آیات این سوره به مثابه تأویل در روح قرآن است.

قبلاً با شرح و تفصیل نشان دادیم که اسم بمعنای سمت و سو است همانطور که در ذکر اسم هر چیزی، هوش و حواس ما بسوی آن چیز متمرکز می شود پس بسم الله الرحمن الرحیم یعنی در سوی خدای رحمن و رحیم! و این نوزده تن از مرسلین و امامان حق که از ازل در همه دورانهای آدمیت پنجاه هزار ساله حضور داشته اند به مثابه سمت و سوی خداوند می باشند و دستگاه خلافت خدا در جهان و حاملان عرش اویند و در امر و اراده او فنایند و به اذن او زمین و آسمانها و مخلوقات را آفریده اند و می آفرینند. و لذا این انا و نحن (ما) در جای جای قرآن دقیقاً بر جای خداوند سخن می گویند و می آفرینند و رزق می دهند و انبیاء را می فرستند. که این حقایق و اسرار جز در معرفت امامیه درک و فهم و باور نمی شوند. و از نظر ما هر فهم و تأویلی غیر از این در آیات قرآن کریم تفسیر به رأی است و محکوم به ابطال و گمراهی!

و از این روست که بسم الله الرحمن الرحیم، سرلوحه و مدخل همه سوره های قرآنی است و درب ورود به همه این سوره ها هم سوره حمد می باشد که اساس صلوة نیز می باشد. و شاه کلید فهم این سوره هم مالک یوم الدین است و یوم الدین هم روح و مقصد رسالت محمدی و دین مبین اسلام می باشد. "و اما چه می دانی که چیست یوم الدین" قرآن کریم- و اما امروزه در یوم الدین قرار داریم که تمامیت امیال و اعمال نفس بشری از کفر مطلق تا ایمان کامل و نیز همه طبقات بهشت و جهنم و اهالیش به همراه انبیاء و شهداء و صدیقین گردهم می آیند همانطور که بنده در سال ۱۳۷۴ در دازگاره شاهد وقوع این واقعه شدم که سرآغاز یوم الدین بود که در آستانه پایان قرن بیستم رخ نمود یعنی وقوع این واقعه قرآنی: "زمین به نور پروردگار متجلی می شود و کتاب و میزان نهاده شده و انبیاء و شهداء و صدیقین گردهم می آیند و...!" که همه این وقایع با ظهور امام زمان و دیدار با ایشان به همراه صیحه آسمانی آغاز گشت. بنابراین تأویل بنده از سوره حمد و سایر آیات قرآنی تماماً شهودی است که یکایک با کلام امامان ما نیز تصدیق می شود که در کتاب "نزول و عروج روح..." به تفصیل آمده است.

بنابراین کل روح قرآن کریم و راز کبیرش در همان بسم الله الرحمن الرحیم نهفته است و در سوره حمد آنگونه که شرحش رفت. و بدون درک و باور این حقیقت هیچ راه راست و درستی برای ورود به اسرار و فهم قرآن وجود ندارد. و سوره حمد، دعای برپائی یوم الدین است که امروزه اجابتش را شاهدهیم! همانطور که مجموعه آثار و معارف ما در طی ربع قرن اخیر یکسره در تبیین یوم الدین است. و خداوند خیر و برکت و هدایت عنایت فرماید هر کسی را که در انتشار این آثار گامی بردارد تا در جرگه یاران امام زمان باشد.

با اندک نظری بر احوال و حوادث جاری در جهان معاصر و بخصوص جهان اسلام و خاصه جامعه ما بوضوح شاهدیم که چگونه قیامت آحاد بشری و گروهها و مذاهب و تمدنها برپا شده است و هر کسی با تمامیت نفس خود روبروست. این همان یوم الدین است و صراط المستقیم! همانطور که علی(ع)، صراط المستقیم را معرفت نفس خوانده و نورش را وجود امام! و کاملترین مرتبه معرفت نفس در وقوع قیامت آخرالزمان و یوم الدین محقق می گردد. از اینرو ما معتقدیم که بشریت اینک در عرصه ظهور قائم قرار دارد هر چند که حضور فیزیکیش را نمی یابد تا به قتلش برساند. به نور این ظهور است که یوم الدین برپا شده است که مالکش هم جز او نیست.

علی اکبر خانجانی

۱۴۰۱/۰۳/۱۷